

MOORD ONDER VUURWERK

(PERIL AT END HOUSE)

Romantische thriller in drie bedrijven

door **AGATHA CHRISTIE**

&

gedramatiseerd door **ARNOLD RIDLEY**

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOORD ONDER VUURWERK (PERIL AT END HOUSE)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **AGATHA CHRISTIE & ARNOLD RIDLEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1945 Agatha Christie and Arnold Ridley

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **16** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Een zwerver
Henry
Terry Ord
Captain Hastings
Frances Rice
Hercule Poirot
Nick Buckley
Commander Challenger
Stanley Croft
Ellen
Maggie Buckley
Charles Vyse
Mrs. Croft
Inspecteur Weston
Dr. Helen Graham
Janet Buckley

PLAATS EN TIJD VAN HANDELING:

Het toneelstuk speelt zich af in St. Loo in Cornwall gedurende een periode van vijf dagen.

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène: Het terras van het Majestic Hotel

Tweede scène: De ontvangstzaal van End House. Dezelfde avond.

TWEEDE BEDRIJF

Eerste scène: Dezelfde plaats. Twee nachten later.

Tweede scène: Dezelfde plaats. De volgende morgen vroeg.

Derde scène: Dezelfde plaats. De volgende dag.

DERDE BEDRIJF

Dezelfde plaats. De volgende middag. Tijdens dit bedrijf wordt het doek een ogenblik gesloten om een tijdsverloop van vier uur aan te geven.

DECOR:

EERSTE BEDRIJF, eerste tafereel:

Het terras van het Majestic Hotel in St. Loo, Cornwall. Het terras is geplaveid en omgeven door struiken, palmen en andere bomen. Met een trap komt men naar een hoger gelegen, door heggen omzoomd, wandelpad dat naar het hotel leidt, waarvan men het dak boven de boomtoppen kan zien. Aan de rechterkant is een opening in de struiken en leidt een trap naar een lager gelegen stuk van de tuin. Links op het terras staat een ronde tafel met een licht tafelkleed. Om de tafel staan vier groene tuinstoelen. Er staan een aantal dekstoelen en kleine tuintafeltjes. (zie plattegrond achter in het boekje) In één van deze stoelen (links achter) ligt een stapel dekens met daar bovenop een opengeslagen krant. Er is geen menselijke figuur in deze stapel te herkennen.

EERSTE BEDRIJF, tweede tafereel (en alle andere:)

De grote ontvangstzaal van End House. Dit is een grote ruimte, gemeubileerd in allerlei stijlen variërend van ultra moderne goedkope spullen/meubels tot solide Victoriaanse meubelen. (zie plattegrond achter in het boekje) In de rechterwand is een grote doorloop naar de hal. Hierachter gaat een trap met vijf of zes treden naar een kleine overloop, waarna nog eens vijf tot zes treden uitkomen op een grotere corridor die achter het decor verdwijnt. Hieronder is een kleine deur die vermoedelijk naar de bediendenvertrekken leidt. Achter links is een grote erker met een vensterbank waarin men kan zitten. Midden tussen de ramen zijn tuindeuren die naar een (niet zichtbare) tuin leiden. Door de ramen heeft men uitzicht op zee en een verre kustlijn. In de linkerwand midden is een open haard en helemaal links voor staat een bureau. Rechts midden staat een grote bank. Leunstoelen bij de haard, een stoel bij het bureau, een drankentafeltje onder de trap. Verder staan er nog een radio, een draagbare grammofoon met een aantal verspreid liggende platen en wat ander meubilair om de aankleding af te maken. Aan de wanden hangen familieportretten. Het grootste hangt boven het bureau links voor.

EERSTE BEDRIJF EERSTE SCÈNE

Het is ongeveer kwart voor één op een heldere zonnige dag in begin september. Als het doek opengaat is Henry, een kelner van middelbare leeftijd, de tafel links voor aan het klaarzetten. Op de achtergrond is het geluid van motorboten te horen die in de baai heen en weer varen en zo nu en dan een naontsteking hebben. Een zwerver komt langs het pad bij de trap en blijft staan rondkijken. Hij heeft onverzorgd lang haar, is haveloos gekleed en ziet er ziek en afgetobd uit. Plotseling ziet hij Henry, draait zich snel om en verdwijnt. Henry hoort een geluid en draait zich om.

Henry: *(achter de tafel)* Verdorie, die rotboten..... *(hij gaat van links voor de tafel naar rechts van de tafel. De zwerver komt op en gaat weer af als hierboven. Henry draait zich om, scherp)* Wie is daar? Zoekt u mij? *(gaat naar de tafel rechts voor)* Eigenaardig. *(er is plotseling een geweldig lawaai. Henry, een oud soldaat, duikt instinctief in elkaar)* Hou je gemak, wil je? *(hij pakt een paar kopjes van de tafel rechts en gaat weer naar tafel links)* Oh, waarom is hier toch altijd zo'n kabaal? *(in antwoord hierop horen we een motorboot een geweldig kabaal maken)* Wat een herrie. *(hij zet de kopjes neer)*

Terry Ord en Frances Rice komen van de trap midden achter. Terry is een lange, knappe man van ongeveer vijfendertig jaar. Hij is gekleed in een witte flanellen broek, bruin met witte schoenen en een donkerblauw jasje met twee rijen knopen. Frances is een knap, blond meisje van ongeveer zevenentwintig. Ze is gekleed in een licht zomerjurkje.

Frances: Goedemorgen, Henry. *(ze gaat naar links van de tafel rechts voor)*

Henry: Goedemorgen, juffrouw.

Terry: *(midden tegen Henry)* Goedemorgen.

Henry: Goedemorgen, meneer.

Terry: Wordt hier de lunch geserveerd?

Henry: Ja, meneer. *(Frances gaat rechts voor zitten)*

Terry: Heb jij onze gastvrouw, Miss Buckley gezien?

Henry: Nee, meneer.

Frances: Het feestje wordt eigenlijk door George Challenger gegeven, Terry.

Terry: Oh ja. Daar had ik niet aan gedacht. *(tegen Henry)* Heb jij

Commander Challenger gezien?

Henry: Nee, de laatste tijd niet, meneer.... niet na elf uur toen hij de wijn uitkoos. Ik denk dat de Commander bij Miss Buckley is, meneer.

Terry: Daar kun je gif op nemen.

Henry: Hebt u al in de bar gekeken, meneer?

Terry: Ja, daar hebben we gekeken.

Henry: Dan denk ik dat ze naar de races zijn gaan kijken. *(hij duikt in elkaar als hij het geluid van boten en een naontsteking hoort)*

Terry: Wat mankeert jou? *(tijdens de volgende zin van Henry is er weer een enorme knal van een naontsteking en ander lawaai)*

Henry: Het werkt op mijn zenuwen, meneer. *(Terry gaat naar de verhoging in het midden)*

Frances: Ik geloof dat je niet zo erg van races houdt, Henry.

Henry: *(gaat naar tafel rechts)* Eerlijk gezegd niet, juffrouw. Het was hier in Cornwall altijd zo heerlijk rustig. Ik snap niet waarom ze al die stank en dat lawaai hier naar toe halen. Kan ik iets voor u halen, meneer?

Terry: Frances?

Frances: Nee, dank je. Voorlopig niet.

Terry: *(schudt zijn hoofd)* Nee, dank je.

Henry: Dank u, meneer. *(af naar het hotel)*

Frances: *(gaat naar de tafel)* Ik heb honger. Ik hoop maar dat we gauw gaan lunchen.

Terry: *(geeft haar een olijf)* Als ze naar de bootraces zijn gaan kijken, zal het wel laat worden.

Frances: *(pakt de olijf aan)* Als ze er niet naar toe zijn, wordt het waarschijnlijk nog later. *(zij gaat naar rechts midden)*

Terry: Zullen we kijken of we ze kunnen vinden?

Frances: Nee, ik blijf hier. *(gaat links van de rechter tafel zitten)* Misschien is dat een goed excuus voor hen om op te schieten.

Terry: Mooi. Ik ben zo terug. *(hij gaat rechts af. Het geluid van de boten is weer hoorbaar. Frances staat op, pakt een tijdschrift en begint te lezen. Ondertussen is de verlopen zwerver weer boven aan de trap gekomen)*

Zwerver: *(half fluisterend)* Frances! *(Frances draait zich om. Haar uitdrukking geeft duidelijk afschuw en angst weer)*

Frances: Vivian! *(ze legt het tijdschrift weg en staat op)* Wat wil je? *(ze gaat een stap in zijn richting)* Waarom ben je hier naar toe gekomen?

Zwerver: Om jou te zien. Je moet me helpen.

Frances: Maar ik kan je niet helpen.

Zwerver: Oh, jawel. Je moet! Ik moet hier weg.... weg uit Engeland.

Frances: Wat kan ik daaraan doen?

Zwerver: Geld!

Frances: Maar dat heb ik niet.

Zwerver: Oh, jawel. Ik weet er alles van.

Frances: Dat is niet waar.

Zwerver: Wel waar. Je moet me helpen.

Frances: Dat gaat niet.

Zwerver: Ik heb de laatste paar dagen niets gegeten. *(hij komt een stapje dichterbij)*

Frances: *(gaat naar de tafel rechts en doet haar tasje open)* Oh, hemel, hier is een pond... nee, ik heb er twee. Probeer iets in het dorp te eten te krijgen. Snel!

Zwerver: *(pakt het geld aan)* Ik kom terug, als je dat maar weet.

Frances: Ja, maar zorg dat ze je niet zien. *(men hoort Terry achter zingen. Ze probeert de zwerver naar de trap te duwen)*

Zwerver: Als je iemand vertelt dat ik hier ben.... als je me bedriegt.... dan zul je nog eens wat beleven.

Frances: Vivian, maak in hemelsnaam dat je wegkomt.

Zwerver: Goed. *(hij aarzelt, gaat dan de trap op en verdwijnt)*

Frances: Oh, lieve help.... *(Terry komt rechts weer op)*

Terry: Ze zijn nergens te vinden. *(hij gaat naar de tafel links)*

Frances: Echt niet? *(gaat links van de tafel rechts zitten)*

Terry: Hallo! Wat is er aan de hand?

Frances: Niets.

Terry: Je ziet ineens zo bleek.

Frances: Er is niets. De warmte zeker.

Terry: Zal ik een glas water voor je halen?

Frances: *(vermant zich)* Nee. Het is echt niets. Dus, je hebt hen niet gevonden?

Terry: Nee, misschien nog wel zo goed.

Frances: Hoezo?

Terry: Als ik hen wel gevonden had, was Challenger waarschijnlijk niet echt enthousiast geweest.

Frances: Challenger en Nick.... je gelooft toch niet dat er iets serieus gaande is tussen die twee?

Terry: Hij is gek op haar.

Frances: Is Nick ook gek op hem?

Terry: Dat weet ik niet. *(gaat naar rechts midden)* George zou anders helemaal geen gekke partij zijn.... een beetje macho, misschien, maar daar hebben wel meer mensen last van tegenwoordig. Daar komt nog bij, dat hij volgens mij goed in de slappe was zit.

Frances: Het moet wel eenzaam zijn voor Nick, zo alleen in End House, maar.... *(ze aarzelt)*

Terry: Geloof jij niet dat mooie meisjes om het geld trouwen?

Frances: Niet als.... niet als ze de kans hebben gehad om te zien hoeveel ellende het..... iemand anders heeft bezorgd.

Terry: Bedoel je jezelf?

Frances: Dat heb ik niet gezegd.

Terry: Frances! *(hij gaat naar haar toe)*

Frances: Ja? *(ze staat op)*

Terry: Waarom trouw je niet met me? *(Frances antwoordt niet, maar schudt haar hoofd)* Zo'n slechterik ben ik nu ook weer niet.

Frances: Natuurlijk niet.

Terry: Nou dan? Waarom niet? Je bent nu al drie jaar weduwe.

Frances: *(gaat naar de tafel rechts)* Nee, Terry.... alsjeblijft, vraag het me niet.

Terry: Maar na alles wat je gisteravond gezegd hebt.

Frances: We moeten gisteravond maar zo snel mogelijk vergeten.

Terry: Waarom?

Frances: Omdat..... omdat het moet. Ik kan het niet uitleggen, Terry. Echt niet.

Terry: *(duwt de stoel achter de tafel vandaan)* Maar zo eenvoudig kom je er niet van af. *(komt dichterbij)* Frances, er is iets dat je dwars zit....

Frances: Doe niet zo mal.

Terry: Dat doe ik niet. Het is nu al gaande vanaf het moment dat je teruggekomen bent uit....

Frances: *(snel)* Tavistock.

Terry: Ja. Vanaf die tijd ben je anders.... tot gisteravond. Zie je dan niet dat ik van je hou, Frances? Het heeft niets met geld te maken, hè?

Frances: Wat bedoel je?

Terry: Onze zaken gaan beroerd, dat weet ik. Ik kan nauwelijks mijn hoofd boven water houden, maar ik zie echt een kans om de boel weer van de grond te krijgen. En als dat gebeurt....

Frances: Ik zou nog met je trouwen ook al had je werkelijk geen cent..... *(ze aarzelt)* Nee, Terry, alsjeblijft.... als je van me houdt.... vraag me dan niet om het uit te leggen.

Terry: Maar ik zou alles doen om ervoor te zorgen dat je met me zou trouwen. Niets kan me tegenhouden.... zelfs al zou ik er een moord voor moeten plegen.

Frances: Misschien ben ik wel degene die een moord moet begaan.

Terry: Wat bedoel je daar in vredesnaam mee?

Frances: *(gaat naar links)* Laten we in godsnaam over iets anders praten. *(gaat naar links midden)* Sorry. Staat er vandaag nog wat nieuws in de krant? Of gebeurt er niets meer in deze wereld?

Terry: Geen idee. Ik heb nog geen krant gezien. Is er iets speciaals dat

je wilt weten?

Frances: *(snel)* Ja, ik.... *(verandert plotseling haar manier van doen)*
Ja, de piloot. *(gaat naar links voor)*

Terry: Seaton?

Frances: Ja. Ik veronderstel dat er nog geen nieuws is?

Terry: Gisteravond in elk geval nog niet. Ze zeiden op de radio dat ze nog aan het zoeken waren. Ik ben bang dat hij voorgoed verdwenen is.

Frances: Wat vreselijk.

Terry: Ik veronderstel dat ze weten waar ze aan beginnen.... *(gaat naar achter)* kerels die voor het ontbijt de wereld rond willen vliegen. *(hij ziet de stoel links achter)* Hé, daar ligt een krant! *(hij gaat naar de stoel en pakt de krant. Hercule Poirot, die onder de dekens ligt, gaat geschrokken rechtop zitten)* Allemensen.... neem me niet kwalijk, meneer.

Poirot: *(krabbelt overeind en maakt een buiging)* Pas du tout, monsieur, pas du tout.

Terry: Het spijt me echt verschrikkelijk. Ik had werkelijk geen idee.....

Poirot: *(het Nederlands van Poirot moet met een Frans accent uitgesproken worden)* Het is niet erg. *(tegen Frances)* Bonjour, mademoiselle.

Frances: Goedemorgen.

Poirot: U mag kerust houden die krant. *(gaat naar rechts achter de tafel rechts)* Ik lees niet zo erg veel uw Engelse kranten. Ik gebruik ze voor zover ik ze nodig heb.... om te weren het licht uit mijn ogen.

Terry: Dank u. Het spijt me dat ik u gestoord heb.

Poirot: Non, non, non. Het is hoog tijd om te worden wakker.

Terry: Wilt u wat drinken?

Frances: Oh, ja. *(gaat naar rechts midden)*

Poirot: Merci... non. *(Frances loopt naar achter naar de trap voor Terry)*

Terry: Kom, ik denk dat we beter weg kunnen gaan.... *(tegen Poirot)*
Ik.... ik veronderstel dat u sliep. Ik bedoel, met al die boten in de baai....

Poirot: Als ik wil slapen, ik slaap. Ik hoor ze eenvoudig niet. Ils n'existent plus.

Terry: *(twijfelend)* Oh, juist, ja.

Poirot: U bedoelt, 'eb ik gehoord wat u 'ebt gezegd? Is dat erg, monsieur? Als ik sliep, ik 'eb niets gehoord. Als ik niet sliep, ik zeg dat ik sliep.

Terry: *(afkeurend)* Ja. Eh.... dank u.

Poirot: *(houdt de tas van Frances omhoog, die ze op de tafel rechts heeft laten liggen)* Mademoiselle! *(als Frances naar hem toe komt om de tas aan te nemen, steekt ze haar linkerhand uit. Hij ziet de trouwring*

en corrigeert zichzelf) Madame! (Frances glimlacht als dank, draait zich om en gaat samen met Terry midden achter af in de richting van het hotel. Poirot rekt zich uit. Hij ziet dat de tafel voor de lunch is gedekt en gaat er naar toe) Olijven! Bon! (pakt de schaal olijven van de tafel en gaat ermee naar de tafel rechts. Hij gaat voor de tafel zitten. Op dat moment komt Hastings midden achter op vanuit de richting van het hotel. Hij heeft een krant en een stapeltje brieven bij zich)

Hastings: Ah. Ici vous êtes.

Poirot: *(geschrokken)* Pardon?

Hastings: Ik zei.... ici vous êtes.... hier bent u.

Poirot: Het is charmant, mijn beste 'Astings', dat jij, omdat je weet dat ik spreek niet zo goed Engels, jij spreekt heel beroerd Frans.

Hastings: Leuk hoor! Wat heb je daar?

Poirot: Olijven. Lust je die?

Hastings: Nu, ik..... *(hij steekt zijn hand uit)*

Poirot: *(trekt de schaal buiten zijn bereik en neemt nog een olijf)* Quel dommage.

Hastings: Hè?

Poirot: Zoals jij zegt, jammer.

Hastings: "The Times" en een paar brieven. *(hij legt ze op de tafel)*

Poirot: Ik negeer ze.... zo. *(hij veegt ze van de tafel op de grond)*

Hastings: *(raapt ze tijdens de volgende dialoog op en legt ze weer op de tafel)* Maar....

Poirot: Ik ontspan mij. Ik rust.... hier in dit prachtige land.

Hastings: Nu, daar kan ik je geen ongelijk in geven. De kust hier is minstens zo mooi als in Zuid-Frankrijk.

Poirot: Je opmerking is niet echt origineel, mon ami. Het stond ook op onze menukaart in het restaurant gisteravond.

Hastings: Oh, mooi. *(hij gaat links voor aan de tafel zitten en slaat de krant open. Poirot gaat door met het eten van olijven. Er valt een stilte)*
Nog altijd geen nieuws van die vliegenier, Seaton.

Poirot: De dame zal zijn bedroefd.

Hastings: Welke dame?

Poirot: Zojuist, een dame vroeg naar hem.

Hastings: Het zou jammer zijn als hij naar het Westen is gevlogen. Niet dat ze alle hoop al opgegeven hebben. Misschien heeft hij een eiland in de Stille Oceaan kunnen bereiken.

Poirot: De bewoners van de Salomon eilanden zijn nog altijd kannibalen, geloof ik.

Hastings: Wat een kerel! Die stratosfeermachine is een geweldige stap vooruit. Zoiets geeft je weer het trotse gevoel Engelsman te zijn. Verdomd als het niet waar is.

Poirot: 'Et maakt een beetje goed de mislukkingen in Wimbledon, hè?

Hastings: *(leest)* Het ziet er naar uit dat ze de minister van Binnenlandse Zaken het vuur na aan de schenen leggen in die zaak van Queen Street.

Poirot: Mais, oui. Arme man.

Hastings: Ik snap niet dat ze jou daar nog niet bij hebben gehaald.

Poirot: Dat hebben ze wel. *(hij veegt de brieven weer op de grond)* Daar, bij je voeten. Tussen die brieven, die ik niet wil lezen, zit zeker een brief van hen.

Hastings: Meen je dat? *(hij pakt de brieven op)* En heb je geweigerd?

Poirot: Ik ben op vakantie. Lekker luieren in de zon... ah! 'Eer-lijk! Ik ben hier niet in dienst van de politie. Ik denk er nog niet aan.

Hastings: Maar Poirot! Het compliment!

Poirot: Complimentjes interesseren me niet. *(hij steekt zijn hand met een dramatisch gebaar op. Vanuit de baai klinkt een geweldig lawaai van de naontsteking en het gebrul van de motoren van de motorboten, tussendoor klinkt een schot. Poirot springt op en brengt snel zijn hand naar zijn mond om op zijn knokkels te zuigen. Hij gaat naar de muur achter de stoel en bekijkt die aandachtig. Dan gaat hij snel naar links en kijkt over de heg. Dan gaat hij naar de opening en loopt de trap af. Het geluid van een gil en een val)*

Hastings: Wat ben je in vredesnaam aan het doen?

Nick: *(achter)* Lieve help! Hebt u zich bezeerd?

Poirot: *(achter)* Nee, dat valt mee. Ik kan zelf wel opstaan. Au! 'Astings'! *(Hastings, die al is opgestaan, gaat snel midden achter af)*

Nick: *(achter)* U hebt uw enkel verstuikt.

Poirot: *(achter)* Oh, mademoiselle, het spijt me echt. Het is de boomwortel. Ik kijk niet waar ik loop. Ah, 'Astings'. 'Elp mij, s'il vous plait.... jij en mademoiselle samen.... *(hij komt weer op, ondersteund door Hastings en Nick Buckley. Nick is een donker opgewekt meisje van ongeveer drieëntwintig. Ze heeft een zwempak met daarover een breedgerand strandkostuum en een breedgerande hoed)* Oh, dat is zeer charmant van u, mademoiselle. Ik ben beschaamd dat ik heb moeten vragen om uw hulp. Au! Maar mijn arme voet doet mij onbehoorlijk veel pijn. *(ze zetten Poirot op een stoel links van de rechter tafel)* Duizend maal pardon. U bent buitengewoon vriendelijk. Nee, nee, het is niets, echt niet.... de enkel is vergestruik, c'est tous. Ik zal zo direct weer helemaal in orde zijn. Mademoiselle, ik dank u duizend maal.

Nick: *(gaat voor de tafel rechts zitten)* Denkt u niet dat we er iemand naar moeten laten kijken?

Poirot: Nee, nee... zo nu en dan doe ik zo stom.... stomme enkel. Door

uw aangename aanwezigheid wordt de pijn al minder.

Nick: *(lacht)* Dan is het goed.

Hastings: Hoe denken jullie over een drankje?

Poirot: Ja. Ik wil graag een grote "fine à l'eau". Mademoiselle?

Nick: Nu..... *(ze aarzelt)* Heel graag. Een droge martini.

Hastings: Ik zal eens proberen een kelner op te duikelen. *(af richting hotel)*

Nick: Oh! Uw hebt uw knokkels geschaafd.

Poirot: Tiens. Inderdaad. *(kijkt ernaar)* Ze bloeden.

Nick: Dat kunnen we snel verhelpen. Hebt u een zakdoek?

Poirot: *(geeft haar een zakdoek)* U bent veel te aardig voor mij, mademoiselle.... maar....

Nick: Oh, ik val heus niet flauw van een beetje bloed. *(ze verbindt de hand van Poirot)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto